

5 cent.

La Pèude de Catalunya

DIARI CATALÀ
Avisos, Notícies i Anuncis
PREUS DE SUSCRIPCIÓ

SANT DEL DIA: Festa de Tots els Sants.
COSTUMES: Viquet, f. i m. — **GARANTS HORSES:** Als missa parroquial del Ntra. Senyora de Betlem. — **Hores d'exposició:** De les vuit del matí fins a les 9 del vespre. — **Cost de Maria:** Ntra. Senyora de la Consolació, amb un gran vestit vermell. — **Cost de Sant Josep:** Ntra. Senyora del Roser, amb un vestit blau. — **Cost de Sant Antoni:** Ntra. Senyora del Roser, amb un vestit verd. — **Missa d'avant:** Missa de Tots Sants; color blanc. — **La de demà:** Dominica de Pentecosta; color verd. — **Adoració nocturna:** Demà. Toru de Sant Francisco d'Assís.

Any XXIII núm. 5,202

Barcelona: Dissapte 1 de novembre de 1913

Edició del VESPRE

Observatori Meteorològic de la Universitat. — **Director:** E. Aleobé. — **31 d'octubre**
MORSES D'OBSEVACIÓ: 9 matí i tarda. — Barometre a 0900 al nivell del mar, 763,83; 763,71. — Temperatura: màxima, 27,9 soi 21,5 ombra. — **11 hores 20 minuts.** — **30 redactor.** — **Temperatura a l'ombra:** 18,1, 17,5. — **Precipitació:** 705 km. — **Aigua evaporada en milímetres:** 19,9. — **Graus d'humitat:** 88,76. — **Direcció del vent:** NW, 2, 2. — **Velocitat del vent:** 19,9. — **Ràst de vent:** 0,6. — **Núvols:** Classes, 12, 8, 6, 4, 2. — **Quanitat:** 0,2, 0,1. — **Sortida del sol:** 8,21. — **Puesta:** 4,45. — **Sortida de la lluna:** 9,15 m. — **Posta:** 7,14.

ALFOMBRES - TAPICERIES
Tot quant se fabrica a Europa per a decorar, se troba en els
Grans Magatzems a l'Engrès i a la Menuda

Blanco i Bosch
PLAÇA DE SANT JAUME
Call, 21, Sant Honorat, 1 i 3
i Fruita, 2. — Telèfon 190

La primera casa de Espanya en els articles d'aquest ram

Grans existències
Ultimes novetats
Preus sens competència.

Importació directa de **TAPICOS SMIRNA i PERSES (Orient).** — Ultimes creacions italià antic en **DOMASSOS i VELLUTS**, etc., etc. — Jocs complets de Cortinatges, Stors, Visillós, Cobrellits de tul i puntes per a Dormitori.

TAPETS - PELLS - FLASSADES - EDREDONS
Tallers de roba blanca per a taula, italià i demés articles de Llenceria.

Genres de Punt, Camiseria i Equips per a Senyora i Senyor

NOTA: Es convenient per a les Carpetes saber les mides de la habitació

que ell en participava, i que esperava també quel doble creixement neutralitzaria l'equilibri aquelles forces. I, en quant amb dates limitades i imperfeccions és possible judicar-ho, ha de convenir que mentre la massa d'electors catòlics no ha saput resistir a l'influència guvernamental, l'aument dels votos catòlics no s'ha vist per enllot en consèquencia, els electors i els elegits socialistes són visibles. Ja procedirà l'aument dels nous contingents de votants suscitats per la reforma, ja els hagi guanyat per al socialisme la propaganda. L'aument es com se preveia al Nord, al Piemont i a la Lombardia.

Naturalment que un augment de votos i fins un augment de llocs en el Parlament no ha d'alterar en l'ordre de probabilitats la normal conducta del Govern ni suposar inclinació a l'esquerre. Qui vulgui exemple té el més evident a Alemanya, i una mica per tot arreu. Precisament aquest desligar-se el Govern del Parlament i amb ell del poble, és signe dels temps que som, i qui ho negui és céc de la intel·ligència, els més anti-parlamentaris que ha conegut el sistema constitucional.

TODOS LOS NIÑOS, PUEDEN TENER SALUD!

Esta afirmación queda demostrada por miles de certificados de padres que han visto crecer a sus hijos fuertes, sanos y robustos por haber tomado la Emulsión SCOTT, y referente a esto nos escribe uno de ellos:

"Mi hijo Manuel de 10 años, estaba raquitico y enfermizo a consecuencia de escrófula y se ha curado con la Emulsión Scott. Mi hijo había probado muchos medicamentos para combatir su enfermedad pero la mejor era momentánea, mientras que con la Emulsión Scott vemos que es duradera." Miguel Candelas, San Carlos N° 25, Alicante 1º de Marzo de 1913.

Las palabras

Azcarate i Catalunya

El tractat de comerç. — La Mancomunitat. En el contrari «La Dépêche», de Tolosa, hi llegem una crònica que ho ensvia un corresponsal especial, el nostre bon amic Joan Pelissier, que aquests dies és l'il·lustre hoste de la nostra ciutat.

En Pelissier explica primer l'impressió que causa al partit republicà espanyol la visita del Poincaré al Rei d'Espanya i l'opinió del Lerroux expressada en son discurs del Tívoli, de Barcelona, i després l'opinió de l'Azcarate, que és la de que entre França i Espanya no hi pot haver més que una intel·ligència i de cap manera una aliança.

I, tots parlant, l'Azcarate digué a en Pelissier, que lo que's farà més aviat seria un tractat de comerç entre ambdues nacions, tractat que, com ja es sabé, trobaria gran oposició entre els exigenços del Migdia de França i entre els industrials catalans. Que per a que s'acabessin per a sempre aquests antagonismes seria millor l'establiment del llure-canvi però que malgrat l'ésser això nòpic és la via per on la política econòmica s'hà d'orientar, per que és inadmissible que dos grans països veïns tinguen relacions econòmiques tan insignificants, i que tarifes protecторes quasi prohibitives.

El periodista li pregunta si els industrials catalans hi posarien un veto absolut a l'instauració d'un tal règim llure-canviista, si els diputats catalans farien una oposició formidable a tot govern que s'oposés a la voluntat de Catalunya, i si considera cert que facrien impossible la vida d'aquell qui governés contra d'ells.

L'Azcarate va dir:

«Que els catalans cridarien molt, és cert, per a obtenir les majors ventatges possibles. Però que, en definitiva, ells se sacrificarien per l'interès general del país, com es despera que els vinculacions francesos se sacrificin també, en certa mida, per l'interès superior de la França.

Una qüestió més important per al Govern espanyol que l'oposició dels catalans al tractat de comerç franco-espanyol, és la qüestió de les reivindicacions de Catalunya a favor de la Mancomunitat.

Per a l'establiment de la Mancomunitat, les províncies que formen l'antiga regió catalana, volen reunir-se per a reconstituir la Catalunya històrica i administrativa.

En aquesta qüestió jo estic absolutament al costat dels catalans. Llurs enemics diuen que la llei de Mancomunitat és una llei d'excepció fetament per als catalans. Això és una equivocació.

La llei tindrà un caràcter general i aprofitarà a totes les províncies que vulguin acollir-se per a treballar, en comú, en la creació d'obres públiques com escoles, medis de comunicació, canals de regadi, etc.

La llei de Mancomunitat ha sigut ja votada pel Congrés. Quan s'obri el Parlament, el dia 25, se començarà a discutir al Senat. El dia abans, el 24, els representants provincials de Catalunya se reuniran a Barcelona per a fer una gran demostració a favor de la Mancomunitat.

El meu vot és per ells, perquè els Mancomunitats, afavorint la manifestació de les energies regionals d'Espanya, serviràn, en definitiva, per afavorir els interessos generals del país.

Aquestes són fidelment expressades les declaracions del senyor Azcarate. No ting necessitat de subratllar l'importància que iegen, però si que cal remarcar que si nostre il·lustre interlocutor demana sacrifícis als vienencs del Migdi, sacrificis que no s'han pogut impossibilitar d'obtenir, i a seves idees estan ben lluny de tenir'els els catalans, que en immensa majoria, per no dir l'unanimitat, proclama que a cap preu volen el tractat de comerç. — J. Pelissier.

Document interessant sobre un dels nous models Hispano-Suiza

Els abans firmats: A. Bazin i L. Carpe, econometradors de l'automòbil Hispano Suiza, certifiquen que avui, 20 d'octubre de 1913, han econometrat un cotxe HISPANO SUIZA 85 X 130, condut per Mr. Massuger, en la distància d'un quilòmetre en costa del hito 96 k. 600 al 96 k. de la carretera nacional núm. 182, en Gavilán, (terreny i distància de la prova de 875 metres), velocitat mitja de 121 km. 621 m.

En fe de lo qual il·luren el present certificat per a servir a validre en lo que hi hagi d'estar.

Gavilán 20 octubre de 1913

L. Carpe A. Bazin

La Hispano Suiza
OFICINES I TALLERS:
ESPAÑA-Barcelona: Carrer de Ribas, 279
Telèfon 8250

FRANÇA-Levallois-Perret, 27, Rue Cavé
Telèfon 555-93

CONTRA LA TOS EXIT ADMIRABLE
Aixarop del Dr. Villegas
LA BASE DE BROMOFORMO I HEROINA

Alivia i actua i cura tots els efectes bronquials, els catarrals, els tisicos dels ampolles, els disomes i els quants patòlegs ronquins, fatiga i expectoració dins una ova com a remei radical, segur i exclusiu.

DEMANUS EN FARMACIES

Vins marca Clariana
BLANC FI - CLARET SUAU - NEGRE DE TAULA - VI VERGE
35 CENTIMS AMPOLLA
Dipòsit a Barcelona: Rambla de Catalunya, número 95 - Telèfon 3257

Pelleteria LE RENARD
BARBA, FONTANET I COMP.

CARRER DE CO. TS, 614 (entre Rambla de Catalunya i Balmes)

Establiment completament reformat. Immensa assortit Martes, Viaus, Chinichilles, Topo, Especialitat en Renard Blanc, Zibeline, Alaska, Russia, Prussia i Japó, en classes molt bones i barates. Abrics Nutria, Hudson, Ougash, Prussia, Australia, etc., etc. — Skunk natural, Skunk de Prussia, Onossum natural d'Australia, Bichar, Topo i estoles de totes classes. — La cosa que veu més distingida.

T. Bracons y Fills PELAYO, 8, interior i TALLERS, 74 bis. — Secció de vendes a la menuda. Panyeria, Drils, Gèneros de Punt, Mocadors, Tovallolles i Llenços. — Retalls de Panyeria.

Col·laboració mèdica

Pels pobres infants escrofulosos

Així honorables senyors que componeu la Junta d'associació de Mètges de Llengua Catalana.

Si l'acció social de la primera reunió de metges de Llengua catalana se redusia a considerar útil, necessària i urgent l'instal·lació de sanatoris marítims o de sòlit, a lamentar la llur ausència i a formular un preu a les entitats oficials i associacions de beneficència, fóra bé bon pràctica. L'idea no és nova i ja ha estat exposada. Ara dú el segell de un Congrés on parlen autòritats mèdiques de gran prestigi. Malgrat això i la bona difusió qu'en feu la premsa, creu que'l poble no s'ha impressionat per sentir-se naixer l'activitat que hi ha en altres ocasions. Tha dut a fer obres de generositat o de lleonatge. L'obra, doncs, està per a començar i jo proposo a més dignissims companys el començar-la!

Davant d'un casal que's crema, l'hora de cor no espéra l'aussí dels professionals i, començant amb ardidesa son treball heròic; no malentes, davant dels infellos infants malaltos, davant de la realitat cruda que'n acapara i avergonyeix, no devem romandre pensats i lamentant-nos, devem començar donant bon exemple per augmentar els sembradors; sembrant per a recullir el fruit benefici que ns omplirà de joia. Així, entretant, seguirem una via més pràctica per als pobres desgraciats, que la de limitar-nos a donar nostra opinió mèdica en un Congrés solemnit i a lamentar l'obra de nostra terra tan avençada en altres obres.

Està en l'esperit de tothom el coneixement de la necessitat, de la necessitat absoluta, d'establir sanatoris marítims o de tuberculosi dels ossos; està també ben aposta la idea de que s'és urgent, però també, per dissot, ho està la de que s'és tard quan se farà. Fa anys que'diu tot això i fa anys que'l clarament perdren en el silenci, no hi haurà un ressò llunyà que ho repeteixi; ni una multitud que ho reculli; no havem arribat al cor del nostre poble!

Segons Eymieu, l'idea, després de néixer, té tendència a persistir, a desembocar-se i a l'acte. Aquest procés pe-

còtic, que deu facilitar-se a les idees bones, no l'ha tingut la dels sanatoris. Ha nascut, no ha persistit, no s'ha desenrolat... i s'ha esmorzat en el silenci. Com va dir al Congrés el doctor Ribas i Ribas (E.), d'aquesta qüestió que ocuparen-se'n fa temps els doctors Salvat, Soley, Bassols, Giro, etc. i jo en aquests plens). Com que l'idea la creiem bona, devem a la conciència ferla triomfar. Si avui no ha triombat és per que l'humanitat, no veu, no toca, com la miseria i la malaltia -consequençades en les foscures d'una estada sense pàs-, sols els amants de la caritat i els metges, ens trobem davant del problema social amb tota l'evidència de una realitat estremadora. Aquelles cràntures, l'una coixa, l'altra jegeruda, no poden dur-se jamai a la humanitat, com diu molt Baus, aquells desgraciats necessiten sanatori, sol revolucionar i viu'nova; on trobin el nodriment necessari per a créixer i lluitar contra la malaltia que's corsca crudelment; on trobin una mà piadosa quèls cuids i una intel·ligència quèls lliur del mal amb tota l'esplendidesa de que la Ciència avui disposa.

Fem persistir l'idea: fem que's desenrolli. Però com té tendència a l'acte, com tots fisme'ren a realitzar-la, com es comencen, posant-hi la primera pedra amb nostres esforços. Jo proposo per aquest fi una capta anual entre tots els metges de Llengua Catalana i tot seguit posar a guany les quantitats recollides i, entretant, fem cada any la sèmola, atar els altres estaments a fer altre tant, atar les entitats oficials, i les associacions de beneficència.

El juliol passat vaig visitar el sanatori de «Banyuls sur mer» on hi havien 250 nens i me vaig convèncer de que, donada la quantitat de metges i de la seva bona voluntat, en pocs anys s'alcàssera davant la superba extensió del mar o en el cim d'una bella muntanya, com un monument de germanor mèdica i de amor al desgraciat infant, un sanatori potser humil, però que fòra alt exemple donat per un estament que, sentint el foc de la caritat, predica l'obra.

Juliol 1913. Dr. FOIG-RAVENTOS.

que vol que la seva patria creixi, però estrenyent en sos braços una representació de les glories espanyoles.

Exata als catòlics a ésser fermes en la defensa de la Religió contra els seus enemics anarquistes i socialistes, perquè això salvaren a Espanya. Presenta l'exemple de la catòlica Beltrán, progressista, i l'anarreligiosa França, en estat de veritable decadència.

En aquesta lluita dia que Catalunya hi ha de tenir el primer lloc, perquè ella és l'exponent d'Espanya. Dia que cal lluitar democàdicament en defensa de la Religió sota els plens de la bandera que enllaira la Santa Seu i que els desitja una esclatant victòria i que al solcar la mar la nau que se l'endura cap a la seva terra, si bé el goig omplirà son cor per a poder-la revere, son esperit, com la bandera de popa, onejarà cap a Barcelona, i li dirà: «Adeu, gran ciutat de les meves més grans esperances!»

Grans aplaudiments interrompen algunes vegades el seu parlament i el corrompen a l'acabar.

El quartet executa una fantasia sobre «Tannhäuser», de Wagner; mossèn Carromas canta el «Pilar de la tortosa» den Viñas, i s'acaba amb una fantasia sobre «Mefistofela», de Boito.

Tots els músics, poetes i oradors foren molt aplaudits.

Al devallar de la presidència el senyor Bisbe va dir que havia tingut una especial complaçença en poder assistir a tan hermosa veïlada.

Junta dels Jocs Florals

L'honorabile Cos d'Adjunts adopta les Normes ortogràfiques de l'Institut d'Estudis Catalans

Anit va celebrar-se a la sala nova del Consistori de Cà la Ciutat la Junta general reglamentaria dels Jocs Florals, assistint-hi una nodrida i brillant representació del Cos d'Adjunts.

Després de llegida i aprovada l'acta de la Junta anterior i els comptes de tresoreria, el president senyor Matheu va fer l'elogi del difunt i plorat secretari don Lluís B. Nadal i anunciat que s'havia de proveir la vacant pel temps que al senyor Nadal li quedava de secretari.

Anunciat també la vacant per cessació del tresorer senyor Cabot, i reusable aquesta la reelecció, foren proclamats en substitució dels esmentats senyors don Francisco Puig i Alfonso, per al càrrec de tresorer, i don Lluís Vila, per al de secretari.

Seguidament, per proposició d'alguns adjunts, se feu constar en acta i es comunicarà a les famílies el dol del Consistori per la mort dels senyors Nadal, Ubach i Vinyeta, Sunol i Raventós.

S'acordà acceptar amb agrairel el llegat del senyor Ubach, fet al consistori, consistent en un dels premis que ell guanya, donant-hi en els Jocs Florals el destí que el Concill estimava convenient.

Se donà un vot de gracies al senyor Cabot i es feu constar la satisfacció del Consistori per l'entrada al Concill dels individus novament proclamats.

En la votació de Mantenedors i suports que s'efectuà resultaren elegits els següents senyors:

Mantenedors: monsenyor Carsalade, bisbe del Canigó, Ramon Pié i Campanar, Antoni Suñol, César August Torres, Emili Tintoré, Josep Saderra i Joan Oller i Rabassa.

Sopidents: Jaume Collell, Angel Guimerà, Josep Franquesa i Gomis i Joaquim Riera i Bertran.

Presentada i firmada per don Pere Montanyola, don Joan Costa Deu i don Lluís Duran i Ventosa, se llegíen la següent proposició:

«El Consistori dels Jocs Florals de Barcelona adopta per a tots els seus escrits, impresos i publicacions de qualsevol mena que siguin, les Normes Ortogràfiques de l'Institut d'Estudis Catalans.

Porta aquesta obra per titol «Escola del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

Porta aquesta obra per titol «Escuela del Soltes», de la qual se n'ha publicat el primer llibre, que rebrà, a no dubtar, el favor dels centres i professors d'ensenyància musical.

deu, gran èxit de la preciosa comèdia en tres actes, dels seixanta quinze que s'han escrit fins ara. L'èxit, dimarts i divendres, ha quedat en punt. La comèdia es dos actes, de setanta èxits elevants.

A dos quarts de set. La comèdia es de setanta èxits, salvant-se els sants. Quantiero «El geniu de l'art», de M. N. G. i el seu fill, «La dona dels malsons», d'algun dels de Leganitosa, es deu destapar a la comparsa.

Cine Eldorado Teatre de Catalunya. Avui dissabte, 10 de novembre, a les 10.30 h. Tots els quarts de setanta.

Sessió matinal d'onze a una. Tardà, a dos quarts de quatre i les sis. Nit, dos quarts de setanta, els programes amb les seves estrenes següents.

Entre d'altres, «La dona dels malsons», d'algun dels de Leganitosa, es deu destapar a la comparsa.

Los pobres de París

extraordinària pel·lícula de gran telonera (més de 120 metres), estrenada per la casa Pichet. Altres estrenes, els popularíssims de Salustiano, i «Totes les fites». — Compliran els programes d'infinita diversitat i infinita qualitat, de 100 metres d'extensió (el jardí dels malsons), i altres... Els més destacats d'aquest programa se projectaran «Trenta dies a la vida de un jutjador».

«Tots els importants». — S'adverteix al públic que després de la tercera no són contínues, deixa d'existir.

Seisset matinades d'onze a una.

Tardà, per sessions de dos quarts de quatre a dos quarts de nou, amb les següents pàtiques d'exit.

Los tres mosqueteros

(Segona part) Tardà, per sessions de dos quarts de quatre a dos quarts de nou, amb les següents pàtiques d'exit.

Los tres mosqueteros

Tardà, per sessions de dos quarts de quatre a dos quarts de nou, amb les següents pàtiques d'exit.

Saló Catalunya

Gran Cine de Moda.

Avui, dissabte, festival de Tots els sants, a les 10.30 h. Tots els quarts de setanta.

Entre d'altres, «La dona dels malsons», d'algun dels de Leganitosa, es deu destapar a la comparsa.

Entre d'altres, «La dona dels malsons», d'algun dels de Leganitosa, es deu destapar a la comparsa.

Raid d'aviació

París, 1, 15 matinada. — Villacoubly.

L'aviador Gilbert, que ha sortit al matí de Villacoubly, prenent part en el concurs per a la Copa Pommery, ha aterritzat a Fuetning (Pomerània), sense notabilitat.

DELS ESTATS UNITS

En Diaz-Motí.

París, 31, 11.30 nit. — Washington.

— El general Félix Diaz i els dos companys seus varen sortir de Veracruz a bord del vaixell «Michigan», transbordant en alta mar a un vapor que's dirigia a Nova York i Cuba.

— A Webster, a conseqüència del suïcidí d'un metge acusat de difamació pels seus confreres, s'ha amotinat el poble contra'l metge, apedregant els documents i trencant els vidres dels que havien exercit l'accio contra'l suposat difamador.

La policia ha donat varis carregues, resultant nombrosos ferits. — Havas.

DE MÈXIC

La revolució

París, 1, 12.30 matinada. — San Luis de Potosí. — Els revolucionaris han fet presoners a 50 policies i els han torturat, matant-ne 47.

Mèxic. — Les tropes federals han batut i dispersat als revolucionaris que havien atacat la població de Monterey.

DELS ESTATS UNITS

Llibre del president

París, 1, 10.40 matí. — Le Matin publica un extracte del llibre del president de la República Nord-americana, Mr. Wilson, titulat «La nova llibertat».

Aquest llibre apareixerà en francès i

El jorobat o Enrique Lagardere

190 més, segons la novel·la que hi fa el pare de Jean Valjean. Com a darrer capítol, que coincideix la estrena de «El jorobat», el qual va ser amb variades representacions que donava de tota l'obra aquest eminent actor en el Teatre Saint Martin, el dia 25. Quin més! Tot i l'estrena de la primera de la sèrie, «Marta Houry Porten».

El enemigo invasor

Serie exclusiva.

A la memòria del Malats

A la plaça de Tetuan, aquest matí, a les onze, s'hi reuniren els admiradors del gran pianista català En Joaquim Malats, que havia adquirit una bona guanyana anomenada en tots els grans centres musicals d'Europa, per la seva perfecta execució en el piano i per l'art, pel sentiment amb que interpretava les composicions que executava. Era un gran artista, i Catalunya ha estat engullida entre els seus fills predilectes.

Allí s'aplegaren els mestres i delegacions, i les riques i sumptuoses seyses de l'Orfeó Català, de l'Orfeó Gracienc, de l'Orfeó Montserrat, de l'Orfeó Barcelonès, School Orphònica, i societats corals Euterpe i Catalunya Nova, i la de l'Associació de Cors de Clavé i de l'Associació Wagneriana.

Hi havia la Comissió executiva de la lapida commemorativa, don Gaspar Brullet, don Ignaci Iglesias, senyor Cardenals i altres; la representació de l'ajuntament, senyora Serracàra, David Ferrer, Josep O. Martorell; el representant del governador, senyor Vidal; els mestres compositors Lamote, Ma, i Serrancan, Muñoz, Morera, Martínez, Inbert, Borras de Palau, Sanxo Marno, etc., i tots els professors de l'Escola Municipal de Música; el gran amic dels Malats, en Granados; en Joaquim Cabot; representant del Centre Autonomista de Dependents del Comerç, i de l'Indústria i de moltes altres corporacions.

Precedíss de la Banda municipal, se dirigiren cap a la Granvia i les Corts Catalanes, a la casa número 667, xamfrà amb el carrer de Baldiri en la qual visqué l'artista, i morí el gran artista. En un dels paços de la partet hi havia la llosa commemorativa, tapada amb una cortina de seda de color carmesí.

Allí don Gaspar Brunet, president de la Comissió executiva d'aquell homenatge, en Malats, ha pronunciat afectuosos paraulas pel gran artista, per son merit, per l'admiració que tots sentien per ell, que al morir feu més en tot el desig de perpetuar la seva memòria, indicant l'idea de l'homenatge que en aquell moment se li estava tributant: posar una llosa de marbre en la casa on visqué l'artista, i s'inspirà per a les grandioses execucions que tant ens havien fet sentir i aplaudir, on va morir, on donà l'ultim ale de vida. Aquí diu-se, hi hem posat una llosa de marbre amb son nom i la seva memòria del gran artista que avui té plom.

(Aplaudiments).

D'altres, senyora Iglesias, també un de la Comissió executiva, pronuncià també un i eloquent discurs a la memòria de l'excel·lent pianista, indicant que ell, ade més d'admirador, havia sigut seu company d'infantes. Recordà el mestre de primers lletres que ambdós tingueren, don Marian Brocas; recordà el primer professor de música, don Joaquim Draper, per que tingué en Malats, obrint-li el camí de l'art, que tants triomfs havia de veure; i li va predir la carrera gloriós-sa que seguiria.

Encara aquella casa on havia viscut, treballat i mort el gran artista, tenia una fira d'or en l'història de l'art musical de Catalunya, i afirma en que no és artista el creador, el compositor, que també ho és en gran superioritat el gran intèrpret de les composicions, com ho testimoniava en viu el gran Albéniz quan sentia interpretar «Iberia» per en Malats, dient que quest feia augmentar en valor artístic la seva composició tan celebrada.

Una paràgrafada plena de sentiments digué que en nom de Catalunya, en nom de tot el poble de Barcelona, representava allí per personalitats de tots els seus estaments, li diua un petó i ma abraçada com expressió finitura del gran record que per ell sentim.

Acaba pregant, en nom d'aquell gran concurs d'amants i admiradors de l'èminent artista Joaquim Malats, al representant de l'Ajuntament per a que porti al Consistori l'espera d'aquella bella festa de ciutadania, i demà als regidors que percepren la figura del gran pianista Malats, posant un buste en un monument que s'aleix en els jardins de l'Escola Municipal de Música, de la qual ell havia sigut deixeble, donant així patent de saviesa a la mateixa Escola que els artistes tan eminents.

Entre aplaudiments pregà al senyor Serracàra que se servís fer correr la cortina i destapés la llosa dedicada a perpetuar la memòria del gran artista.

Mentre la Banda municipal tocava la marxa dels reis d'Aragó, el senyor

Serracàra destapà la llosa de marbre.

CORREDSES.

A l'estrange

DE FRANÇA

Combat a Mauritània

París, 31, 8.17 nit. — Comunicuen de

Perpinyà que allí s'ha rebut un telegrama particular de Mauritània, dient que s'ha lluitat un combat entre els mehiristes del lloc de Bonifont i els nombrosos contingents de la tribu de Reiglabat.

Entre l'embaixador i els senyors Dato i Sanchez Guerra, s'han canviat les frases i salutacions obligades en aquests

REPARTO.

LA VEU DE CATALUNYA

MES TELEGRAMES I TELEFONMES

DE «LA VEU DE CATALUNYA».

(PER TELEFON)

L'ex-capità Sánchez

Madrid, 31, 9.16 nit.

En el Consell que's celebrarà demà a la tarda a Governació es tractarà probablement de si procedeix o no aconseguir al rei l'indult de l'ex-capità Sánchez.

El marqués de Cerralbo

El senyor Vázquez de Melia ha recificat els rumors circulats sobre la suposada gravetat del marqués de Cerralbo.

Aquest sols se troba fatigat per l'interminable labor que porta a cap per la seva afició als estudis arqueològics.

Els peris, inexacts que el marqués de Cerralbo hagi pensat en presentar la dimissió del càrrec de quefe-delegat de don Jaume.

D. Santiago Alba

Avui ha sortit cap a l'estrangeur don Santiago Alba.

Els Estats Units i Èspanya

Com hem dit, avui ha presentat les seves cartes credencials al Rei el nou primer embajador de la República Nort Americana Mr. Joseph E. Willard, qui s'ha traslladat al Palau, de franc en companya del segon introducció d'embaixadors, senyor Heredia, i la magnifica carroça de gala, anomenada de Conixa, amb sis cavalls castanyos amb plomats blancs i trenats blaus.

La carroça de les Xifres anava de respeit i on està, on s'inspirà per a les grandioses execucions que tant ens havien fet sentir i aplaudir, on va morir, on donà l'ultim ale de vida. Aquí diu-se, hi hem posat una llosa de marbre amb son nom i la seva memòria del gran artista que avui té plom.

(Aplaudiments).

La C. d'A. P. de la Lliga i les entitats regionalistes

Ils sevres Abadal, Cambó, Ventosa i Calvay, i Duran i Ventosa, de la Comissió d'Acció política de la Lliga Regionalista, visitaren demà dimarts, a la platja de Sant Sebastià, consistent en una cursa a vuit de la tarda, diferents societats regionalistes de Barcelona que organitzaven les eleccions municipals.

La visita seguirà el següent ordre:

— Casanovà, del districte de Casanova.

— Ateneu Autonomista del Districte VI.

— Centre Català Autonomista de Sant Gervasi.

— Lliga Regionalista de Gracia.

— Centre Català d'Horta i Santa Eularia.

— Centre Popular Català de Sant Andreu.

— Ateneu Obrer del Districte II.

— Ateneu Obrer del Districte III L'Era.

La Butlla Oficial

publica una circular en les quals

anuncien que manifesterà

la seva voluntat

de no acceptar la

dimissió dels

estatutaris.

La revolució

París, 1, 12.30 matí. — San Luis de Potosí. — Els revolucionaris han fet presoners a 50 policies i els han torturat, matant-ne 47.

Mèxic. — Les tropes federals han batut i dispersat als revolucionaris que havien atacat la població de Monterey.

EDICIO DEL VESPRE: 2.00 TIRATGE

ULTIMA HORA

Retirada den Gabriel Maura.

Madrid, 1, 4.15 tarda.

Santander. — Les altres personalitats del partit conservador local han rebut cartes de don Gabriel Maura i Gamazo anunciant-los que's retira de la vida pública.

Sembra que't text d'aquestes cartes reflecteix l'amargura del desenyançat revelador de que mor el maurisme per apartaments inconcebibles.

Alegres que don Antoni Maura adopta una actitud indiferent respecte a la Corona.

Lo que diu l'Esteban-Collantes

El comte d'Esteban-Collantes ha dit al seu

seguent:

— Vaig aprengre a fer politica amb en

Canovas del Castillo, qui digué en plè

Parlament: — Tota intragància i tota

opinió i contra la meva opinó i contra

la meva opinó i contra la meva opinó.

Això ho repetí el comte d'Esteban-

